

РЕШЕНИЕ

№ 1340

гр. София, 26.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 28.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Макрина Л Христова, като разгледа дело номер **6852** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по повод жалба вх. № 17514 от 07.06.2019 г. и вх. № 18918 от 19.06.2019 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], В. Т., кула Г, представлявано заедно от членовете на Управителния съвет П. С. С. и Г. К., чрез юрк. В. С. срещу т. 2 и т. 3 на решение № Ж – 240 от 16.05.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което жалбоподателят е задължен в седемдневен срок от получаване на уведомление от [фирма] да анулира фактура с № [ЕГН] от 22.11.2018 г., издадена на [фирма] за абонаментен № [ЕГН] и клиентски номер [ЕГН] и в посочения срок дружеството да уведоми КЕВР за извършените действия.

Определение от 02.08.2019 г. са присъединени материалите по адм. дело № 6853 по описа за 2019 г. на АССГ, трето отделение, 54 – ти състав и е приета за общо разглеждане жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица]. В. Т., кула Е, представлявано от всеки двама от членовете на Управителния съвет – Н. Й. Н., К. Т. И. и Р. Г. Л., чрез юрк. В. В. срещу т.1. и т. 3 на решение № Ж – 240 от 16.05.2019 г. на КЕВР, с което този жалбоподател е задължен в седемдневен срок от получаване на решението да анулира начислените на основание констативни протоколи с № 1701562 от 12.06.2018 г. и № 1382 от 14.11.2018 г.

количества електрическа енергия за обект с абонатен № [ЕГН] и клиентски № [ЕГН], находящ се в [населено място], [улица] и да уведоми [фирма] и т. 3 в седемдневен срок след извършените действия по т. 1 да уведоми Комисията за извършените действия.

С жалбите се иска съдът да отмени решението в обжалваните му части, тъй като е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Излагат се доводи, че с процесния акт КЕВР неправомерно се намесва в гражданскоправните отношения между елетроразпределителните дружества и [фирма]. Инвокират се съображения, че процесната фактура е била предмет на образувано заповедно производство, по което длъжникът не е подал възражение, в резултат на което в полза на оспорващите е издаден изпълнителен лист за сумите, предмет на обжалваното решение. Допълнително са изложени аргументи във връзка с гражданскоправните отношения между жалбоподателите и заинтересованата страна. В хода на съдебното производство жалбоподателите редовно призовани, не се представлява. По делото са постъпили писмени становища от юрк. В. В. и юрк. В. С., с които поддържат жалбите, претендират разноски по делото и правят възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение на ответника.

Ответникът – КЕВР, редовно призован, се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата, предлага да се отхвърли и да бъде потвърден административния акт като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована не се представлява, не изразява становище.

Административен съд София - град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

С жалба вх. № Е – 11Й – 00 – 1 от 04.01.2019 г., Й. С. – собственик на ЕТ „Й. С., с адрес [населено място], [улица] възразява срещу начислени количества електрическа енергия, обективирана във фактура № [ЕГН] от 22.11.2018 г. на стойност 8 594, 10 лв. с ДДС, въз основа на констативни протоколи и Становище за начисление на електрическа енергия. В жалбата се твърди, че дружеството незаконосъобразно е изготвило посочената фактура, тъй като в констативен протокол № 1382 от 14.11.2018 г., съставен от служител на ЕНЕРГО – ПРО и БИМ, е отбелязано, че „При софтуерно четене е установена външна намеса в тарифната схема на електромера. Наличие на преминала енергия на тарифа 1.8.4. – 046037,6 kWh, която не е визуализирана на дисплея...Електромерът не съответства на техническите характеристики“. Служителите на БИМ не са установили намеса или нарушение в целостта на СТИ, липсват дефекти на клемите, на клемния блок, както и че са налични всички обозначения на табелката на електромерите, включително и пломбите против неправомерен достъп до вътрешната конструкция на електромера.

Заинтересованата страна е поискала КЕВР да разпореда на [фирма] да извърши корекция (сторниране) на фактура с № [ЕГН] от 22.11.2018 г. на стойност 8594,10 лв.

На 12.06.2018 г. служители на [фирма] са извършили проверка на СТИ с фабричен номер 1114171463398748, тип МТ174 5/120А 400V А 3Т. На основание чл.37 от ОУ, електромерът е демонтиран за експертиза и е поставен в безшевна торба, която е пломбирана с пломба № 447663. Записани са показанията на демонтираното СТИ по тарифи, както следва: нощна – 11 151 kWh, дневна – 24 703 kWh и върхова – 10 500 kWh.

СТИ с фабричен номер 1114171463398748 е предоставено от завода производител с начални нулеви показания по всички регистри. Същото е монтирано в обект с абонатен № [ЕГН] на [фирма] на адрес [населено място], [улица].

Вследствие на установеното при направената метрологична експертиза, от [фирма] е изготвено „Становище за начисление на електрическа енергия“. Извършена е корекция на основание чл. 50 от ПИККЕ. Периодът на извършената корекция е от 13.06.2017 г. до 12.06.2018 г. За направеното преизчисляване на количеството потребена електрическа енергия до [фирма] е изпратено писмо с изх. № 50356_КП 1701562_1 от 21.11.2018 г.

Подадената, на основание чл. 142, ал.5 от Наредба № 3, от заинтересованата страна жалба до КЕВР е изпратена на жалбоподателите за извършване на проверка. В становището си [фирма] от 25.01.2019 г. излага съображения, че няма основание за корекция на оспорваната фактура и сумата на стойност 8 594,10 лв. е дължима и следва да бъде заплатена. [фирма] също е депозирало становище пред КЕВР на 25.01.2019 г.

Въз основа на събраните доказателства в хода на административното производство, КЕВР е издала решение № Ж – 240 от 16.05.2019 г., с което е уважила жалбата на [фирма].

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира подадената жалба за неоснователна.

Жалбите са процесуално допустими, като подадени в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и от надлежни страни, поради което са процесуално допустими.

Разгледани по същество, жалбите са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката – чл. 10 ЗЕ, а с чл. 22, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЕ на КЕВР е предоставено правомощието да разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. В ал. 7 на посочената разпоредба е предвидено, че процедурата по подаване, разглеждане и доброволното уреждане на споровете се извършва по реда на Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетика (Наредба № 3/2013 г.). В чл. 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3 е записано, че неразделна част от лицензията са утвърдените общи условия на договори. Съгласно чл. 75, ал.2, т.1 и т.2 от ЗЕ комисията провежда контрол за спазване на условията по издадените лицензии.

Съгласно чл. 50 от ПИККЕ преди отмяната му с Решение № 2315 от 21.02.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3879/2017 г., IV о.: „При установяване на несъответствие между данните за параметрите на измервателната група и въведените в информационната база данни за нея, водещо до неправилно изчисляване на използваните от клиента количества електрическа енергия, операторът на съответната мрежа коригира количествата електрическа енергия като разлика между отчетеното количество

електрическа енергия и преминалите количества електрическа енергия за времето от допускане на грешката до установяването ѝ, но за период не по-дълъг от една година”. Приложимостта на тази редакция на чл. 50 от ПИКЕЕ произтича от §2 от ПЗР на ПИКЕЕ, обн., ДВ, бр. 35 от 30.04.2019 г.

Следователно неправилно изчисляване на използваните количества електрическа енергия са налице, когато СТИ е отчетло преминалите количества електрическа енергия през него, но въведените от оператора на съответната мрежа данни на токовете трансформатори по веригата в системата и реално използваните е различна, което от своя страна, води до несъответствие между данните на параметрите на измервателната група и въведените такива в информационната система на дружеството. Тогава, при използването на тези данни, се стига до неправилно изчисляване на реално потребените от клиента количества електрическа енергия.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя изводите на ответника по делото, че в конкретния случай, количеството електрическа енергия е начислено директно от показанията на тарифа 1.8.4. на СТИ, като не се налага изчисляване на количествата консумирана електрическа енергия, а е налице единствено отчитане показанията на СТИ.

Това се установява от извършената метрологична проверка на СТИ, извършена от служители на БИМ РО на ГД МИУ, [населено място] на 14.11.2018 г., удостоверена чрез Констативен протокол с № 1382, съгласно който е установено наличие на преминала електроенергия в невизуализиран регистър 1.8.4. Видно от предоставения от [фирма] Констативен протокол с № 1700463 от 15.07.2014 г., при монтажа на СТИ с № 1114171463398748 не е отразена тарифа 1.8.4. с нейните начални показания. След като монтираното от електроразпределителното дружество СТИ е можело да измерва по тарифа, която не е визуализирана на дисплея, е трябвало да се отразят нейните показания в Констативния протокол с № 1700463 от 15.07.2014 г. Също така, видно от предоставените от електроразпределителното дружество констативни протоколи с № 1700463 от 15.07.2014 г. и с № 1701562 от 12.06.2018 г., СТИ с № 1114171463398748 е монтирано на 15.07.2014 г. и демонтирано на 12.06.2018 г., т.е. периодът през който е отчитало консумираната електрическа енергия е по - дълъг от една година и не е ясно кога и колко от отразените в тарифа 1.8.4. количества електрическа енергия са били потребени за срок от една година, с което неправилно е начислена цялата преминала електроенергия. С оглед на горепосоченото количествата електрическа енергия в размер на 46037 кВтч по тарифа 1.8.4. са неправилно начислени.

Съгласно чл. 51, ал. 1 от ПИКЕЕ: „Операторът на разпределителната мрежа предоставя на крайния снабдител и доставчик от последна инстанция информация за дължимата сума от съответния клиент, вследствие на установеното неизмерване, непълно или неточно измерване, определена на база коригираните количества електрическа енергия, действащата цена, по която операторът на разпределителната мрежа закупува от обществения доставчик електрическа енергия за покриване на технологичните си разходи и дължимите мрежови цени“.

Следователно начислените количества електрическа енергия, в размер на 46037 кВтч, отразени във фактура с № [ЕГН]/22.11.2018 г. за обект с абонатен № [ЕГН], с клиентски № [ЕГН], не са съобразени с изискванията на ПИКЕЕ.

Неоснователни са доводите на жалбоподателите, че по отношение на процесната фактура и заинтересована страна има издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, която по силата на чл. 416 от ГПК е влязла в сила, тъй като освен голи

твърдения по делото не са представени абсолютно никакви писмени документи. Отделно от това двамата жалбоподателя са били наясно с образуваното производство пред КЕВР и са имали процесуалната възможност да изчакат неговото приключване преди да инициират производството по чл. 410 от ГПК.

По изложените съображения жалбите на ата на „ [фирма] и [фирма] се явяват неоснователни и недоказани и като такава следва да се отхвърлят.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателите остават направените от тях разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което всеки от жалбоподателите следва да му заплати сумата от по 100 лева – разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал.1 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Заинтересованата страна [фирма] не претендира разноски.

Водим от горното съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу т. 2 и т. 3 на решение № Ж – 240 от 16.05.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което жалбоподателят е задължен в седемдневен срок от получаване на уведомление от [фирма] да анулира фактура с № [ЕГН] от 22.11.2018 г., издадена на [фирма] за абонаментен № [ЕГН] и клиентски номер [ЕГН] и в посочения срок дружеството да уведоми КЕВР за извършените действия.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу т.1. и т. 3 на решение № Ж – 240 от 16.05.2019 г. на КЕВР, с което този жалбоподател е задължен в седемдневен срок от получаване на решението да анулира начислените на основание констативни протоколи с № 1701562 от 12.06.2018 г. и № 1382 от 14.11.2018 г. количества електрическа енергия за обект с абонатен № [ЕГН] и клиентски № [ЕГН], находящ се в [населено място], [улица] и да уведоми [фирма] и т. 3 в седемдневен срок след извършените действия по т. 1 да уведоми Комисията за извършените действия.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на КЕВР направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на КЕВР направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: